

Sygn. akt IV W 105/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W. w IV Wydziale Karnym
w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Olga Grabowska

przy udziale oskarżyciela publicznego: -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14.03.2016 r.

sprawy **G. L.**, s. J. i Z., ur. (...) w W.

obwinionego o to, że:

w dniu 17 września 2015 roku ok. godz. 10:40 w W. sklepie (...) ul. (...) dokonał kradzieży art. spożywczych o łącznej wartości 208,76 zł na szkodę (...) sp. z o.o. w W-wie,

tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 kw

orzeka

I. Obwinionego **G. L.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 119 § 1 kw wymierza mu karę 15 (piętnastu) dni aresztu,

II. Na mocy art. 624§1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego z ponoszenia kosztów postępowania i obciąża nimi Skarb Państwa.

sygn. akt IV W 105/16

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w trakcie rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. L. stanął pod zarzutem popełnienia wykroczenia z art. 119§1 kw tj. tego, że w dniu 17 września 2015 roku około godziny 10:40 w W. na terenie sklepu (...) ul. (...) w W. dokonał kradzieży art. spożywczych i przemysłowych o łącznej wartości 208,76 zł na szkodę (...) sp. z o.o. w W..

Sąd ustalił, że obwiniony G. L. istotnie w dniu 17.09.2015r. udał się do w/w sklepu, skąd zabrał następujące towary nie płacąc za nie: kurczak 1,754 kg o wartości 28,05 zł, kawa P. o wartości 11,49 zł, piłka o wartości 9,99 zł, Ptasia M. o wartości 8,99 zł, stopki o wartości 5,99 zł, szynka 1,442 kg o wartości 14,26 zł, kołdra o wartości 129,99 zł. Obwiniony umieścił w/w produkty w wózku zakupowym, po czym opuścił teren sklepu przechodząc przez bramki wyjściowe, pchając przed sobą wózek z przedmiotami, za które nie zapłacił. Obwiniony w chwili popełnienia czynu znajdował się w stanie upojenia alkoholowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień obwinionego (k. 50), zeznań świadka M. S. (k. 6), notatki o ujęciu (k. 1), zawiadomienia o wykroczeniu (k. 2), protokołu zdarzenia (k. 3), protokołu zatrzymania

rzeczy (k. 7-9), notatki urzędowej wskazującej na przyczynę odstąpienia od przesłuchania (k. 13), nagrania z monitoringu z dnia 17.09.2015 r. odtworzonego na rozprawie głównej w dniu 14.03.2015 r. (k. 10).

Obwiniony przyznał się do zarzuczonego czynu i złożył wyjaśnienia (k. 50). Na rozprawie przed sądem wyjaśnił, że nie pamięta daty zdarzenia oraz, że kradł produkty spożywcze celem zaniesienia ich do domu i przekazania dzieciom, nie pamięta natomiast by kradł kołdrę i piłkę. Po odtworzeniu płyty CD dołączonej do akt (k. 10) zawierającej nagranie przebiegu zdarzenia obwiniony oświadczył, że na nagraniu widać jego osobę, a także piłkę i kołdrę.

Świadek M. S. zeznał w trakcie postępowania wyjaśniającego, że w dniu 17.09.2015 r. będąc zatrudnionym jako pracownik ochrony ochraniał wejście na teren sklepu (...) przy ul. (...) w W.. Pełniąc obowiązki około godz. 10:20 zauważył obwinionego, który opuścił teren sklepu przechodząc przez bramki wyjściowe. Przed sobą obwiniony pchał wózek z zakupami, za które nie zapłacił. Obwiniony był pod wpływem alkoholu, o czym świadczyło jego zachowanie oraz zapach wydobywający się z ust. Świadek ujął sprawcę i wraz z kolegą doprowadził do pokoju zatrzymań, gdzie oczekiwali na wezwaną Policję. W trakcie czynności obwiniony oświadczył, że zostawi wózek z zakupami i pójdzie do domu, na co świadek się nie zgodził. Skradzione przedmioty wróciły do sprzedaży w stanie nienaruszonym. Odstąpiono od przesłuchania świadka na rozprawie, obwiniony nie zgłosił sprzeciwu (k.6).

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań tego świadka, bowiem znajdują one potwierdzenie w pozostałych dowodach, w tym także w wyjaśnieniach obwinionego i w związku z tym nie sposób ich kwestionować.

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego co do dokonania kradzieży zasługują na uwzględnienie, są bowiem zgodne z zeznaniami świadka M. S. oraz pozostałymi dowodami, przede wszystkim zaś z treścią nagrania z monitoringu ze sklepu (...) z dnia 17.09.2015 r., które stanowi obiektywny dowód potwierdzający okoliczności dokonania przez obwinionego czynu zabronionego. Sąd uznał za ujawnione bez odczytywania na rozprawie zeznania świadka M. S. w trybie art. 392 § 1 k.p.k. w zw. z art. 394 § 1 k.p.k. uznając, wobec braku sprzeciwu stron, że bezpośrednie przeprowadzenie tego dowodu nie jest niezbędne (k. 78). W konsekwencji Sąd uznał, że brak jest podstaw do kwestionowania treści wyjaśnień obwinionego oraz zeznań świadka. Uwzględniając powyższe ustalenia Sąd przypisał obwinionemu popełnienie czynu opisanego powyżej uznając, że swoim zachowaniem wyczerpał on znamiona czynu opisanego w dyspozycji art. 119§1 kw. Ilość i wartość skradzionych przedmiotów Sąd ustalił w oparciu o złożone w tej sprawie zawiadomienia i relacje świadków, a także nagranie z monitoringu, które nie budzą wątpliwości.

Przypisując obwinionemu winę Sąd przy wymiarze kary wziął pod uwagę sankcję przepisu art. 119§1 kw, stopień winy i społecznej szkodliwości tego czynu, sposób działania obwinionego i uprzednią jego wielokrotną karalność. Do okoliczności łagodzących zaliczył fakt przyznania się do tych czynów.

Uwzględniając powyższe Sąd uznał, że stosowanie wobec obwinionego kar wolnościowych nie jest wskazane, bowiem był on uprzednio wielokrotnie karany – także za przestępstwa przeciwko mieniu, a mimo to ponownie dopuścił się przypisanego mu czynu. Nie odniosły zatem wobec niego skutku wykonane wobec niego kary pozbawieni wolności i tym samym trudno przyjąć, aby kary łagodniejszego rodzaju mogły doprowadzić do osiągnięcia celów kary. Sąd nie znalazł zresztą podstaw do skorzystania z możliwości orzeczenia kary wolnościowej, bowiem byłoby to niczym nieuzasadnione premiowanie obwinionego w sytuacji, gdy jest on osobą wielokrotnie uprzednio naruszającą przepisy prawa.

W konsekwencji Sąd wymierzył obwinionemu karę 15 dni aresztu, uznając, że będzie ona sprawiedliwa.

Wobec faktu, że obwiniony jest pozbawiony wolności i nie ma żadnych dochodów - obciążanie go kosztami postępowania nie było uzasadnione – wobec faktycznego braku możliwości ich wyegzekwowania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.